

अथवजीति ॥ देवैरालोपितं तं तापसं शरभंगमामंभ्य मानयित्वा संपुज्य च दिवं ययौ ॥ २४ ॥ सपरिच्छदः स्त्रीभातुमहितः ॥ २५ ॥ पादौ संगृह्य रामदेवोऽपि ब्राह्मणाएवं
पूज्यादित्यन्यान् शिक्षयितुमेवं चकार ॥ तदनुज्ञाताः असनावस्थानाय कृतानुमतिः ॥ अनएव लब्धवासाः लब्धवासस्थानाः निमंत्रिताः भोजनाद्यर्थं तादृशानिषेदुः ॥ २६ ॥
शक्रोपयानं इंद्रागमनप्रयोजनं ॥ २७ ॥ निवेदनप्रकारमाह ॥ मामेषइति ॥ उपेण तपसा मया जितं ब्रह्मलोकं एषवरदंडो ब्रह्माज्ञया मां निनीषति ॥ यद्वा देवैर्द्रवेषधारी ब्रह्मै
वायं अकृतात्मभिः अननुष्ठितभगवदुपासनैः ॥ २८ ॥ तर्हि किमिति विलंबितं तत्राह ॥ अहमिति ॥ ज्ञात्वा योगचक्षुषा न गच्छामि योगसिध्या स्वेच्छया देहत्यागात् त्वां प्रिया

अथवजीतमामंभ्यमानयित्वा च तापसं ॥ रथेन हययुक्तेन ययौ दिवमरिंदमः ॥ २४ ॥ प्रयाते तु सहस्राक्षेराघवः सपरिच्छदः ॥ अग्नि
होत्रमुपासीनं शरभंगमुपागमत् ॥ २५ ॥ तस्य पादौ च संगृह्य रामः सीताचलक्ष्मणः ॥ निषेदुस्तदनुज्ञाता लब्धवासानिमंत्रिताः ॥ २६ ॥
ततः शक्रोपयानं तु पर्यपृच्छ तराघवः ॥ शरभंगश्च तत्सर्वेराघवाय न्यवेदयत् ॥ २७ ॥ मामेषवरदो राम ब्रह्मलोकं निनीषति ॥ जितमुग्धेण त
पसा दुःप्रापमकृतात्मभिः ॥ २८ ॥ अहं ज्ञात्वा न रव्याघ्रवर्तमानमदूरतः ॥ ब्रह्मलोकं न गच्छामित्वा मदृष्ट्वा प्रियातिथिम् ॥ २९ ॥ त्वया
हंपुरुषव्याघ्रधार्मिकेण महात्मना ॥ समागम्य गमिष्यामि त्रिदिवं चावरं परं ॥ ३० ॥ अक्षयानरशार्दूलजितलोकामया शुभाः ॥ ब्रा
ह्मयाश्चनाकपृष्ठयाश्च प्रतिगृह्णीष्व मामकान् ॥ ३१ ॥

तिथिं अतिप्रियमतिथिं ॥ २९ ॥ त्वया समागम्य त्वत्समागमश्च सकृदपि संवतः ॥ एतावत्कालपर्यं
तानुष्ठितोपासनातोधिकफलदइति भावः ॥ त्रिदिवमवरं परंच परो ब्रह्मलोकः ॥ ३० ॥ समागमस्य यथाधिकफलता भवति तथा करोति ॥ अक्षयाइति ॥ के ते लोकास्तत्राह ॥
ब्राह्मयाइति ॥ उभयत्रप्यञ्जार्पः ॥ ब्रह्मलोकानाकपृष्ठलोकाश्च जिताः मामकास्तान् प्रतिगृह्णीष्व स्वकृतत्वेनांगीकुरुष्व ॥ अनेन सर्वकर्मणां भगवदर्पणमकरोदिति सूचितं ॥ का
मतो कामतो वापि यत्करोमि शुभाशुभं ॥ तत्सर्वं त्वयि सन्त्यस्तं त्वत्प्रयुक्तः करोम्यहं ॥ नाहं कर्ता सर्वमेतद्ब्रह्मैव कुरुते तथा ॥ एतद्ब्रह्मार्पणं प्रोक्तं नृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिरिति कौर्मो
क्तिः ॥ भगवत्यर्पितधर्माणामनंतफलत्वं गीतादिषु स्पष्टमेव मुक्तिपर्यवसायित्वात् ॥ ३१ ॥